

РЕШЕНИЕ

№ 326

гр. София, 18.01.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 18.12.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

**ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева
Георги Тафров**

при участието на секретаря Гергана Мартинова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **10759** по описа за **2020** година докладвано от съдия Даниела Гунева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63 от ЗАНН.

С решение от 05.09.2020 г. по НАХД № 12212/2018 г. Софийски районен съд, НК, 18 състав, е потвърдил наказателно постановление №18-4332-009430 /28.05.2018 г., издадено от зам.началник на ОПП - СДВР, с което на Б. К. Ч., на осн. чл. 183, ал. 4, т. 6 от ЗДвП, е наложено административно наказание "глоба" в размер на 50 лева, а на осн. Наредба № Из 2539 на МВР са отнети общо 6 контролни точки. Срещу така постановеното решение е постъпила жалба от Б. К. Ч., с която се моли атакуваното съдебно решение да бъде отменено. Поддържа се, че решението по делото е немотивирано, постановено при нарушение на процесуалните правила, без да са обсъдени всички възражения, при липса на годни доказателства, НП е издадено само на база фактическите констатции в АУАН, което не е достатъчно да се формира извод за допуснато нарушение. Изтъква се липса на констатации, свързани с модел, имей на апарата, сим карта, което пречи на жалбоподателя да разбере срещу какви факти се защитава. Изтъква се липса на посочване на база на коя разпоредба от Наредба № 2539 на МВР са отнети 6 контролни точки. Обжалваното решение е издадено при липса на мотиви по изложените възражения, което е допуснато съществено процесуално нарушение. Моли се за отмяна на Решението на СРС и отмяна на оспореното НП, алтернативно за връщане на делото за разглеждане от друг състав на съда.

В съдебно заседание касаторът не изпраща представител.

Ответникът по касационната жалба не изпраща процесуален представител и не взема становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура моли решението на СРС да бъде потвърдено, като правилно и законосъобразно.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

В атакуваното решение съдът е приел, че е установено по безспорен и категоричен начин, че Б. Ч. е извършил нарушението, за които е привлечена към административна отговорност.

Настоящият състав намира, че атакуваното първоинстанционно решение е валидно, допустимо, но неправилно.

По твърдяната в касационната жалба необоснованост на решението на СРС, настоящият касационен състав съобрази следното:

Тежестта на доказване в административно наказателното производство лежи върху наказващия орган по аргумент от чл. 84 ЗАНН във вр. чл. 103, ал. 1 от НПК.

Констатациите в АУАН в рамките на производството по налагане на административни наказания се приемат за верни до доказване на противното- чл. 189, ал. 2 от ЗДвП, а преценката на органа дали да издаде НП се основава именно на тях. В съдебното производство, обаче, те не се ползват с обвързваща доказателствена сила и съдът е длъжен да изясни фактическата обстановка, чрез допустимите доказателствени средства и да прецени има ли извършено нарушение.

Софийски районен съд неправилно е приел, че от доказателствата по делото, които се изчерпват с наличието на съставен АУАН категорично се установява от обективна и субективна страна осъществяване на нарушението по чл. 104а от ЗДвП.

Основателно е твърдението в касационната жалба, че съгласно разпоредбата на чл. 189, ал. 2 от ЗДвП, редовно съставените актове по този закон имат доказателствена сила до доказване на противното, но в тежест на наказващия орган е да докаже наличието на всички релевантни за съставомерността и индивидуализация на деянието факти и обстоятелства.

Според настоящата инстанция СРС е приложил неправилно разпоредбите на материалния закон, като е приел, че нарушението е доказано. В случая следва да се приложи разпоредбата на чл. 16, ал.2 от НПК във връзка с чл. 84 от ЗАНН, като в съдебното производство констатациите по АУАН нямат обвързваща доказателствена сила в рамките на съдебното производство. Тази позиция била категорично застъпена в Постановление № 10/1973 г. на Пленума на ВС. В конкретния случай в хода на съдебното следствие не са събрани доказателства, които да установяват по несъмнен начин извършването на посоченото в НП административно нарушение, а именно, че на 29.04.2018 г. около 13,25 часа на [улица], в посока от [улица]към [улица]жалбоподателят е управлявал лек автомобил, описан в АУАН, и използвал мобилен телефон без устройство, освобождаващо участието на ръцете му. Съдебното решение на въззивната инстанция изцяло се основа на констатациите в АУАН, като в хода на съдебното производство други доказателства не са били събрани.

Ето защо, в конкретния случай не е доказано по безспорен начин, че жалбоподателят е извършил нарушението, в което е обвинен.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд – София град

РЕШИ:

ОТМЕНЯ РЕШЕНИЕ 05.09.2020 г. по НАХД № 12212/2018 г. Софийски районен съд, НК, 18 състав и вместо него постановява:

ОТМЕНЯ наказателно постановление №18-4332-009430 от 28.05.2018 г., издадено от зам.началник на ОПП - СДВР, с което на Б. К. Ч., на осн. чл. 183, ал. 4, т. 6 от ЗДвП, е наложено административно наказание "глоба" в размер на 50 лева, а на осн. Наредба № Из 2539 на МВР са отнети общо 6 контролни точки.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ 1:

2: